

Med Hensyn til det tredie Afsnit: Boligbyggeriet, der gaar ud paa at forøge Udlaanet af Statsboligfondens Midler med 7 Mill. Kr., da tiltraadte vi det i Efteraaret ud fra det Synspunkt, som ogsaa viste sig at være rigtigt, at der var stor Fare for, at Arbejdsløsheden indenfor Byggefagene vilde tage meget stærkt til og vilde have store Virkninger ogsaa ude i andre Industrier, hvis en saadan Forøgelse ikke fandt Sted. Naar nu dette Forslag foreligger her igen, staar det da saadan for mig, hvad angaar Spørgsmaalet om Boligbyggeriet, at der er to Forhold, der her er af overordentlig stor Betydning. Det ene er Spørgsmaalet om Byggematerialepriserne. Det er ikke ret længe siden, at det er oplyst gennem Statistisk Departement, at Priserne paa Byggematerialer i Danmark — jeg tror, man talte om Kalk, Cement, Mursten og Glas som samlet Gruppe — ligger 50 pCt. over Byggematerialepriserne i Sverige, uden at det er muligt at forstaa, at der kan være nogen saglig Grund til en saa stor Forskel. Jeg vil derfor ogsaa gerne i denne Forbindelse spørge den højtærede Handelsminister, om han ikke vilde finde det rigtigt at foretage en Undersøgelse af hele dette Forhold, af, hvordan det er muligt, at disse Byggematerialepriser, som er afgørende for de Priser, hvortil Boliger kan fremskaffes her i Landet, ligger saa højt over, hvad der er Tilfældet i vort Naboland.

Det andet Forhold, som er af afgørende Betydning for hele Boligbyggeriet, er Spørgsmaalet om Kreditforholdene, idet de Kurstab, der fremkommer ved Byggeriet, jo er overordentlig store. Det er dette, der gør et Forslag som det, der her foreligger, berettiget, at Kreditforholdene endnu ikke er kommet i et Leje, hvor man kan tænke, at det vil være muligt for det private Byggeri helt uden Støtte fra det offentlige Side at komme i Gang i fornødent Omfang. Jeg vil dog til det foreliggende Forslag sige, at med de Erfaringer, der er indhøstet — og der er jo indhøstet adskillige Erfaringer med Hensyn til Statens Støtte ogsaa i de senere Aar til Laan til Boligbyggeriet —, er jeg ikke fremmed for den Tanke, at denne Støtte i adskillige Tilfælde er ydet paa en saadan Maade, at den har medvirket til Fordyrelse af Byggevirkomheden. Naar vi kan give vor Tilslutning til en velvillig Behandling af dette Forslag, vil vi derfor hertil dog knytte den Bemærkning, at vi ønsker, at saadanne Laan fremtidig maa ydes til virkeligt Egethjemsbyggeri, hvad enten dette foregaar gennem selvstændigt Parcelbyggeri eller gennem Foreninger, hvor

Andelshaverne paa Forhaand har tegnet sig og har sikret de Indskud, der er nødvendige.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne gentage, hvad jeg henledede Opmærksomheden paa i Efteraaret, at vi maa fra vor Side opfatte det som en af de værdifuldeste Handlinger paa Boligbyggeriets Omraade i det hele taget, hvis man gik til en Lovgivning, der fritager alt Nybyggeri for Skat, saaledes at man her i Landet dog snart kom bort fra den molboagtige Tanke, der ligger til Grund for at lægge Skat paa dem, der fremstiller Bygninger, som Samfundet har Brug for, og ved Siden af skaber Virksomhed og Omsætning her i Samfundet. Derfor kan jeg ogsaa sige, at mit Parti agter her i Tinget at fremsætte Forslag om Fritagelse for Skat for al Nybygning.

Afsnit IV angaar Laan og Tilskud til Kommuner til Igangsættelse af offentlige Arbejder. Forslaget gaar ud paa at give saadanne Laan til Beløb 16 Mill. Kr. og indtil 4 Mill. Kr. i Tilskud. I Efteraaret gav vi vor Tilslutning til, at der paa dette Omraade kunde ydes til Kommunerne som Laan indtil 8 Mill. Kr. og som Tilskud indtil 2 Mill. Kr., og jeg tror, at med de Erfaringer, vi nu har om, i hvilket Omfang Kommunerne har haft Evne til i det hele taget at sætte Arbejde i Gang, kan man fastslaa, at dette Beløb vilde have vist sig tilstrækkeligt, men jeg tror ogsaa, det vilde have vist sig i høj Grad værdifuldt omkring i en Række af Landets Kommuner, om en saadan Lovgivning den Gang var blevet gennemført. Men jeg maa gøre opmærksom paa, at dette er et Forslag af den Art, som Kommunerne ser hen til netop om Efteraaret, naar man staar overfor at skulle tænke paa Imødegaaelse af Vinterens Arbejdsløshed. Det er maaske endogsaa tvivlsomt, om Forslagets Gennemførelse nu vilde sætte Kommunerne her i Landet i Aktivitet paa dette Omraade i dette Øjeblik. Men jeg kan sige for mit Partis Vedkommende, at dersom Arbejdsløsheden igen til Efteraaret viser sig at være lige saa truende som sidste Efteraar, er vi rede til at medvirke til en Lovgivning af denne Art indenfor de samme Rammer, som vi gav Tilslutning til i Fjor. Jeg vil dog gerne tilføje, at jeg vil haabe, den højtærede Regering til Efteraaret i Tide vil tilrettelægge, hvad der her er nødvendigt, for det kan ikke nægtes, at alle de Ordninger, vi gennem Aarene har gennemført til Imødegaaelse af Arbejdsløsheden om Vinteren, paa Grund af de lange Forhandlinger her i Rigsdagen er